

DRUŠTVO SLOVENSКИH KNJIŽEVNIH PREVAJALCEV (Komisija za nagrade v sestavi Jana Unuk, Barbara Šega Čeh, dr. Andrej E. Skubic, dr. Marko Marinčič in Branko Madžarevič, predsednik komisije)

podeljuje

Sovretovo nagrado 2012
Branetu Senegačniku
za prevod
Senekovega Ojdipa

Dvojezična izdaja slovenskega prevoda Senekovega *Ojdipa* zapolnjuje še eno od vrzeli v prevodni zakladnici antične literature. Opus Seneke mlajšega (ok. 4 pr. n. š.-65 n. š.), državnika, stoiškega filozofa, trageda in Neronovega vzgojitelja, vodilnega intelektualnega lika svojega časa, ki je tako vsestransko daljnosežno vplival na oblikovanje in razvoj človekovega mišljenja, je navduševal tako srednji vek kot renesanso, s svojimi dragocenimi sporočili pa je vznemirljiv še v današnjem času. Opozarja namreč na razsežnosti zapletov v medčloveških odnosih, na večno razkrajanje vrednot, na rušenje najrazličnejših družbenih form, na brezplodno iskanje resnice, ki ga zavira ponavljajoče se zlo. Pred nami je v slovenščini še eno literarno delo, ki nam govori o tem, da se človeštvo iz zgodovine ni pripravljeno ničesar naučiti.

Prepesnitev Senekove tragedije *Ojdip* je zasluga klasičnega filologa dr. Braneta Senegačnika. Prevajalec z imenitnim posluhom za tragiški verz in z zlahtno izbiro besedišča, ki sodobnega bralca nevsiljivo presaja v antični svet, med zle sadove dejanj, kakršne žanjemo skozi tisočletja, mojstrsko gladi časovno zarezo med davnino in sedanjostjo. Kot odličen poznavalec in prevajalec Senekovih filozofskih spisov je v prevodu *Ojdipa* razprl še lastni pesniški register, ki se prilega antični tragediji in njenim etiškim prispodobam. Kljub temu da ga v dvojezični izdaji zavezuje latinski izvirnik, pa se ne prepušča pesniški domišljiji, ampak mu spretno in prepoznavno sledi s poetično rahločutnostjo, ki se prepleta z dosledno filozofsko nazornostjo.